

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lipca 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	:SSA Leszek Kulik
Protokolant	: Agnieszka Rezanow St#cker

przy udziale prokuratora Marcina Faszczy
po rozpoznaniu w sprawie A. K. s. H.
zażalenia wniesionego przez skazanego
na postanowienie Sądu Okręgowego w Białymstoku
z dnia 13 stycznia 2017r. sygn. akt II K 67/12
w przedmiocie poręczenia majątkowego
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia :

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 stycznia 2017 r. Sąd Okręgowy w Białymstoku uchylił stosowany wobec skazanego A. K. środek zapobiegawczy w postaci poręczenia majątkowego w kwocie 50.000 zł., zwolnił powyższą sumę i zwrócił składającą poręczenie E. S. na wskazany przez nią rachunek bankowy.

Postanowienie to zaskarżył skazany A. K. zarzucając, że kwota 50.000 zł. stanowiąca poręczenie majątkowe stanowi jego własność. Podnosząc ten zarzut wniósł o przekazanie tej kwoty na jego rzecz lub też na osobiste konta jego dzieci.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie nie było uzasadnione.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że osobą poręczającą za skazanego A. K. była E. S. i to ona przelała na rachunek bankowy Sądu Okręgowego w Białymstoku sumę 50.000 zł. tytułem poręczenia majątkowego, czego potwierdzeniem jest załączony w aktach sprawy dowód dokonania przelewu (k. 4302 – 4303).

Zgodnie z dyspozycją art. 269 § 2 k.p.k. z chwilą ustania poręczenia majątkowego sumę poręczenia zwalnia się, a przedmiot poręczenia zwraca się. Wprawdzie ustawodawca nie precyzuje expressis verbis osoby uprawnionej od odbioru przedmiotu poręczenia, jednak wykładnia celowościowa i funkcjonalna nie pozostawia wątpliwości, że z chwilą ustania poręczenia majątkowego przedmiot poręczenia zwraca się osobie, która go złożyła.

W tym przypadku, w świetle złożonych dokumentów, osobą uprawnioną do odbioru sumy poręczenia jest więc osobą poręczającą i jednocześnie dokonującą wpłaty sumy poręczenia na rachunek bankowy sądu, a więc E. S..

W sytuacji, gdy osobą wpłacającą kwotę poręczenia majątkowego jest osoba najbliższa dla oskarżonego, a więc jak w tym przypadku konkubina, może to godzić w interesy oskarżonego. Kwota lub przedmiot poręczenia stanowić może jego własność, zaś osoba poręczająca jest jedynie przekazicielem tych wartości majątkowych. Należy jednak stwierdzić, że szczególny stosunek zobowiązaniowy, którego stronami są (przy stosowaniu środków zapobiegawczych) organ procesowy i poręczyciel regulowany jest wyłącznie przez przepisy kodeksu postępowania karnego, a te nie przewidują możliwości badania, czyją własność stanowi przedmiot poręczenia. Jedynym organem uprawnionym do badania tej kwestii jest sąd w postępowaniu cywilnym.

W zaistniałej sytuacji oskarżony nie jest więc pozbawiony możliwości dochodzenia swoich praw. Może on, po zwrocie kwoty poręczenia poręczycielowi, wystąpić przeciwko niemu z powództwem na drodze postępowania cywilnego. Poparcia dla takiego stanowiska można również doszukać się w judykaturze. Wystarczy chociażby odwołać się do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 1995 r., I KZP 32/94 (OSNKW 1995/3-4/14), który stwierdził, że „w razie skutecznego cofnięcia poręczenia majątkowego przedmiot poręczenia zwraca się osobie, która go złożyła”. Wobec zachowania tożsamości obecnego brzmienia art. 269 § 2 k.p.k. z treścią przepisu art. 229 § 2 k.p.k. obowiązującego w dacie podjęcia powołanej uchwały, mimo późniejszej kodyfikacji kodeksu postępowania karnego, wydaje się, że zachowuje ona nadal swoją aktualność.

Z powyższych względów, Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji postanowienia.